

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 4. Christus de opprobriis suæ paßionis libenter audit & loquitur. Quæ
sunt ambitioso detrimenta, hæc sunt humili lucra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

deperat, cum potius inde vel plurimum au-
geatur. Hoc & monebat Sapiens: *Congrega-
tioni pauperum affabilem te facito: Declina pau-
peri sine tristitia aurem tuam, & redde debitum
tuum, & responde illi, pacifica in mansuetudine.*
Quod & luculentè sanctus Jacobus; *Nolite,
inquit, in personarum acceptione habere fidem
Domini nostri Iesu Christi gloria, quali diceret,
vos quibus hæc gloria collata est, ut in Iesum
credatis, nolite divites præferre pauperibus,
cum potius pauperes Christus divitibus præ-
tulerit; Sic enim subdit sanctus Apostolus;
Nonne Deus elegit pauperes in hoc mundo, divi-
tes in fide; & hæredes Regni, quod repromisit Deus
diligentibus se? vos autem exhonorastis paupe-
rem! Tum post pauca; si tamen legem perfecistis
regalem secundum scripturas: Diliges proximum
tuum sicut teipsum, benefacitis: si autem perso-
nam accipitis, peccatum operamini redarguti à*

leges, quasi transgressores: Hoc est, cum diligen-
di sunt omnes ex præcepto charitatis, ipsi et-
jam Divites sunt amandi & colendi, sed non
ratione divitiarum seu personæ divitis in
præjudicium & contemptum eorum qui non
sunt divites.

Nonne in hoc erras? An ita facile cum pau-
peribus atque divitibus converlaris? Cum his
verò quando colloqueris, quæ sunt tua col-
loquia? Quid responderes Christo interrogã-
ti; *Qui sunt hi sermones quos confertis ambulantes.*
An de Iesu, vel de mundo? An de Cælo
vel de terra? *Qui est de terra, de terra est, & de
terra loquitur. Ipsi de mundo sunt, ideo de mun-
do loquuntur, & mundus eos audit: Nos ex Deo
sumus. Loquela tua te manifestum faciet. Et
ex v.rbis tuis justificaberis aut condemnaberis.*
In hoc diligenter attende. Et vide in hac parte
Feria 4. hebd. 3. Quadragesimæ.

FERIA QVARTA.

CHRISTVS DE OPPROBRIIS SVÆ

Passionis libenter audit & loquitur.

Quomodo eum tradiderunt summi sacerdotes, & Principes nostri, in damnationem mortis, &
Crucifixerunt eum. Luc. 24.

VERITAS PRACTICA.

Quæ sunt ambitioso detrimenta, hæc sunt
humili lucra.

RATIO EST, Quia quicumque habent diverses
& plane oppositos fines, opposita etiam sibi du-
cunt lucra & detrimenta.

Sed ambitiosus & humilis habent oppositos plane
fines.

Ergo quæ sunt uni detrimenta, sunt alteri lucra.

I. PUNCTUM.

IN hoc etiam manifestè apparet charitas
Christi longissimè ab omni fastu & ambi-
tione remota, quòd tam libenter audit de
suis opprobriis sermocinantes peregrinos, si-
mulque cum illis loquitur, quam libenter
ambitiosus audiret & loqueretur de suis lau-
dibus. Sic enim de Iesu Nazareno pergebant

dicere: *Et quomodo eum tradiderunt summi Sa-
cerdotes & principes nostri in damnationem mor-
tis, & crucifixerunt eum. Nos autem speraba-
mus, quia ipse esset redempturus Israel, & nunc
super hac omnia, tertia dies est hodie, quod hæc fa-
cta sunt. Sed & mulieres quadam ex nostris ter-
ruerunt nos, quæ ante lucem fuerunt ad monu-
mentum, & non invento corpore eius, venerunt
dicentes, se etiam visionem Angelorum vidisse,
qui dicunt eum vivere. Et abierunt quidam ex
nostris ad monumentum; & ita invenerunt sic ut
mulieres dixerunt, ipsum verò non invenerunt.
Et ipse dixit ad eos. O stulti & tardi corde ad
credendum in omnibus quæ locuti sunt Prophete!
nonne hæc oportuit pati Christum, & ita in trare
in gloriam suam?*

Hæc omnia sigillatim expendi posse ut, sed
illud imprimis quod nõ modò patienter a Chri-
stus Dominus illos de sua probrosa condem-
natione colloquentes sustinuit, sed etiam
graviter arguit quod nondū crederent, nec si-
bi persuadere vellent sic Christum fuisse con-

Ll 3 demag.

demnandum & probris afficiendum. Certè si quid ambitiosus vel tantillum opproprii pateretur, nunquam probare cõtenderet se illud oportere pati, neque ita procuraret ab aliis sciri & credi, sicut forte divulgatur; quin potius de iniustitia sibi illata, de reparando honore, de vindicta sumenda, deque amicis ad sui defensionem provocandis totus dislerreret, nihilque aliud mente & sermone agiteret; Non est qui vicem meam doleat ex vobis, dicebat Saul; Sic & superbus & opproprii impatiens Aman: Et cum hac omnia habeam, nihil me habere puto, quamdiu video Mardocheum Iudæum sedentem ante fores regias. Sic videlicet ambitio & humilitas longè aliter movent & sollicitant animum, circa infamiam & illata probra.

1. Reg. 22.

Esth. 5.

Atque hinc Veritas universim proposita & ad praxim singulariter commendata: *Vi qua sunt ambitioso detrimenta, hæc sunt humili lucra.* Quia scilicet quicunq; oppositos sibi statuunt fines, opposita etiam sibi ducunt lucra & detrimenta. Sint alii pecuniæ, & sint alii gloriæ appetentes; nonne quod illis esset detrimentum, istis erit lucrum? Quid magis illi cavere, & quid magis isti appetere quam profundere pecunias, & splendide vivere? ò quam proinde juvat rectos sibi fines proponere, & quam sapienter Sapiens; *In fine hominis denudatio operum illius;* quod non modò de fine seu termino deficientis vitæ intelligas, sicut alibi dictum est: sed de fine seu intentione, quam quisque sibi præscribit, & de qua Dominus; *Si oculus tuus fuerit simplex, totum corpus tuum lucidum erit: si autem nequam fuerit, etiam corpus tuum tenebrosum erit. Vide ergo, ne lumen quod in te est, tenebra sint.*

Eccles. 17.

Luc. 11.

II. PUNCTUM.

SED ambitiosus & humilis habent oppositos sibi fines.

Quid enim ille nisi apparere, extolli, magnificari, & præire cunctis? Quid iste contra, nisi latere, subjici, sese demittere & subesse omnibus? Quæ quam diversa sint quis non videt? Unde Christus Dominus; *Reges gentium dominantur eorum, & qui potestatem habent super eos, benefici vocantur: vos autem non sic, sed qui major est in vobis, fiat sicut junior: & qui præcessor est sicut ministrator. Quasi diceret, nõ est mirum Gentiles contendere de honore &*

Luc. 22.

primis gradibus, quia hunc sibi præfigunt finem; At vos longè ab ista contentione volo, quia vobis alius præfixus est finis. Audi ambitiosum: *In cælum conscendam, super astra Dei, exaltabo solium meum, & sedabo in monte testamenti, in lateribus Aquilonis: ascendam super altitudinem nubium similis ero Altissimo.* Audi & humilem; *Ante Dominum, qui elegit me, potius quam patrem tuum, & ludam & vilior sicut plus quam factus sum, & ero humili in oculis meis, & cum ancillis, de quibus locuta es: gloriosior apparebo.* Utri te horum similiorem agnoscis?

III. PUNCTUM.

QUÆ sunt igitur ambitioso detrimenta, sunt humili lucra.

Nam cum aliter non sint ambitioso detrimenta quam quia repugnant eius fini; hæc ipsa ratione sunt lucra humili, quia eius fini & intentioni respondent. Sic etiam è contra dici potest, quæ sunt ambitioso lucra, hæc sunt humili detrimenta: Id est, quæ ambitiosus appeteret & omni aviditate exciperet, hæc humilis refugit & non nisi renitens & invitus acceptat; unde Apostolus; *quæ mihi fuerunt lucra, hæc arbitratus sum propter Christum detrimenta. Verumptam existimo omnia detrimenta esse propter eminentem scientiam Iesu Christi Domini mei, propter quem omnia detrimenta feci & arbitror ut stercorem, ut Christum iucris faciam.*

Unde hoc maximè discas, quòd quando in humilia tione vel injutis, te læsionem aut detrimentum aliquod accepisse putas, nõ aliunde putas quam quod ambitiosus es, & finem ambitionis in mente habes; nam si verè esses humilis, illud ipsum, quod putas detrimentum tuum, tuum esset lucrum. *Superbia tantum est, inquit aptè Propheta. Hæc est eminentis scientia Iesu Christi cui te tam diu studere oportet, donec hoc ipsum in te lentias quod est in Christo Iesu, qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo, sed se metipsum exinanivit, formam servi accipiens: Et quæ plura jam sæpe audivisti; sed an ex auditis profeceris, vide, & hæc divina monita sepe in mente habe. Nolite in sublime tolli: Noli altum sapere sed time. Non alta sapientes, sed humilibus consentientes. Qui amat primum & gerere, Diotrophes, non recipit nos, ait humilis & dilectus Christi Discipulus. Vide quæ passim alibi de humilitate,*

FERIA